Lukács Helga-Erika

Körbe-körbe

kell, hogy legyen még valami itt
kell, hogy létezzen a boldogság
kell, hogy az isten
emberként értsen minket
s odaát, a felhőkön túli igazlétben
ezüsttányéron szolgálják fel azt,
mi nekem járt
újratanulnám az életet
látnék mindent, mi szép
figyelmeztetnék mindenkit,
hogy nem érhet véget ekképp
hogy felnőni csak átmenet
a pokol színterén
s a mennyország sem a vég.
aztán rájövök: a világ ostoba.
mind a végezettől fél
hát nem rettenetesebb számotokra
egy újabb születés?
örökmozgóként festünk arcokra
újra és újra szenvedést
s ha nem tesszük, hiánya majd
belülről emészt el
mi ez, ha nem gyötrődés?

Kézdivásárhely, 2022. február 27.